

“อัยยะอัยหยา แผลใหญ่แบบนี้ไปเล่นชนที่ไหนมาน้อ”

ชื่อ-นามสกุล - ลีหยาง (丽洋 / Lì yáng)

เพศ - ชาย

อายุ - 37

อายุในมุเก็นยะ - 88

ส่วนสูง - 155

เหตุผลที่มีร่างเป็นแบบนี้ - รูปร่างภายนอกคล้ายตนเองในวัย14 ส่วนรูปลักษณะต่างๆ(พวกสีผม สีตา)

คล้ายกับตัวเอกในนิยายแนวเพื่อฝันที่เจ้าตัวเคยจินตนาการไว้สมัยรุ่นๆ

ว่าตามตรงจิตสำนึกของตนเองเมื่อครั้งมีชีวิตก็คิดถึงช่วงวัย14อยู่เสมอ เป็นวัยเมื่อเขายังไม่เคยพัวพันกับเรื่องราวผิดกฎหมาย

สาเหตุที่มาที่นี่ - ฤกวางยาพิษ

จำเหตุการณ์สมัยที่ตัวเองยังมีชีวิตอยู่ได้หรือไม่ - จำแทบไม่ได้ นานๆครั้งอาจฝันถึงเรื่องในอดีตอย่างเลื่อนราง , ถ้ามีเหตุการณ์กระตุ้นก็อาจนึกขึ้นมาได้เป็นภาพมัวๆ ถึงแบบนั้นความทรงจำก็ไม่มีอะไรปะติดปะต่อกันได้อยู่ดี

วิชาที่สอน - อ.ห้องพยาบาล

นิสัย - โดยรวมเป็นคนดูสบายๆ ไม่ค่อยโกรธอะไรเท่าไรเวลามีคนเล่นหัว (ดีไม่ดีจะเล่นกลับด้วย) ไม่เก็บเรื่องอะไรมาคิดเล็กคิดน้อยให้ปวดหัว เรื่องอะไรที่ปล่อยวางได้ก็จะปล่อยไป

ชอบอ่านคนอื่นเล่นพอเป็นสีสัน (ซึ่งบางครั้งก็เล่นแรงไป) นอกนั้นก็ชอบเล่นเกมทุกประเภท จะหมาก,ไฟ ก็เล่นได้หมด แถมยังเร็วแรงเหลือเฟือจนหลายครั้งก็ไปเป็นคู่ซ้อมให้นักเรียนเสียแบบนั้น

ความสามารถพิเศษ

- มีความแม่นยำสูง ขว้างปาทุกอย่างเข้าเป้าตลอด
- มีทักษะโบจุดลี (棒術) กับกังฟู
- คอแข็ง ตีมเหล้าเก่งมาก
- ใส่ไฟ , เสียมนคน

สิ่งที่ชอบ - ของกินแปลกๆ/ไฟนกระจอก/การประลอง/เงิน

สิ่งที่เกลียด - ความลำบาก/คนแก่งปวย

ประวัติ-

เดิมทีเขาเป็นเด็กกำพร้าที่อยู่ในสลัม ใช้ชีวิตอยู่กับคุณตาผู้พิการท่ามกลางสภาพแวดล้อมแร้นแค้นและอันตราย ลีหยางทำทุกอย่างเพื่อหาเงินมาเลี้ยงปากท้องตัวเองและคุณตา แต่ถึงทำงานสายตัวแทบขาดอย่างไรก็ไม่พอยู่ดี สุดท้ายคุณตาก็จากไปด้วยอาการป่วยในตอนทีลีหยางอายุได้15

เมื่อคุณตาไม่อยู่แล้ว ลีหยางก็เหมือนกับหมาหลุดจากโซ่ เมื่อไม่มีใครคอยเป็นห่วง ไม่มีใครคอยเตือน เขาก็ละมือจากงานสุจริตไปทำอย่างอื่นที่ได้เงินเร็วกว่า อะไรก็ได้ที่ทำให้เขาหลุดจากความลำบากเร็วๆ เริ่มจากสงยา ถาล้าลิกไปจนกู้ไม่กลับ

เป็นธรรมดาเมื่อคนเราไม่เคยมี ก็ไม่รู้จักพอ

เขาเข้าไปพัวพันกับสิ่งผิดกฎหมายจนร่ำรวยและใช้ชีวิตแวดววงสีตามาได้เกือบ40ปีและรับเด็กมาไว้ในอุปการะด้วย ทว่าชีวิตระหว่งนั้นก็ใช่ว่าจะเรียบง่ายเสมอไป ทั้งย้ายถิ่นฐาน ปิดบังตัวตน หนีตำรวจ สิ่งปิดปากใครก็ตามที่รู้อะไรมากไป

เจ้าตัวก็รู้เต็มอกว่าทุกอย่างมันผิด แต่จะให้ถอยหลังกลับตอนนี้ก็ทำไม่ได้เช่นกัน ถ้ากลับตัวก็ถูกจับเข้าคุก ถ้าใช้ชีวิตแบบนี้ก็ยิ่งถูกปองร้ายจากคนที่ต้องการจะแย่งอำนาจอยู่ดี ไม่ว่าจะทางไหนก็มีดหนามทั้งนั้น จันอย่างน้อยก็ขออยู่ในเส้นทางที่ไม่อึดอัดแล้วกัน ให้ไปแออัดในคุกในสภาพน่าสมเพชเหมือนขอทานแจกเช่นตัวเองในสมัยก่อนนะ ไม่เอาหรอก

แต่น่าแปลกที่ไม่ว่าจะถูกพยายามฆ่า,โดนพยายามจับจากอุบัติเหตุหลายต่อหลายครั้งแต่เขาก็รอดมาได้ตลอด บางทีอาจเป็นเพราะสัญชาตญาณ?

..

สุดท้ายกลับมาตกม้าตายตอนที่ถูกลูกสาวบุญธรรมวางยาพิษเพื่อหวังสมบัติ จะว่าโชคดีหรือโชคร้ายก็ไม่รู้ที่ลี้ภัยไม่ตาย แต่กลับอาการหนักจนมาโผล่ที่อนันตราตรีในสภาพทำอะไรไม่ได้เลย

พลังที่ได้รับจากต้นไม้ - ฟืนฟู/รักษา

พลังแห่งต้นไม้ศักดิ์สิทธิ์ (คอมมู Endless Night)

ผลการวิจัย

Lìyáng ได้รับพลัง ฟืนฟู-รักษา จากต้นไม้ศักดิ์สิทธิ์!

พลังพิเศษ :

มีพลังฟืนฟูอยู่กับตัว(Passive) โดยส่วนมากผลจะค่อยๆฟืนฟูจนหายเอง ตามแต่ประเภทแผล (ถ้าบาดเจ็บเล็กน้อยจะหายในทันที แต่ถ้าอาการหนักอย่างแขนขาหัก,อวัยวะเสียหายก็ต้องใช้อย่างอื่นช่วยในการฟืนฟูเหมือนกัน เพื่อความรวดเร็ว)

โดยลี้หยางมียันต์เป็นสื่อกลางในการแบ่งพลังรักษาของตนเองให้คนอื่นได้ใช้วิธีใช้คือแปะที่ส่วนไหนก็ได้ของผู้บาดเจ็บ (สามารถขว้างจากระยะไกลได้) แบ่งเป็น5ประเภทตัวต่อไปนี้

1. ยันต์สี่ขาว - มี 15 แผ่น เมื่อแปะไว้กับตัวจะสามารถฟื้นฟูบาดแผลทั่วไป (ถลอก, รอยขีดข่วน, รอยฟื่นตื้นๆ, อื่นๆที่ไม่สาหัสสากรรจ์) ได้อย่างต่อเนื่อง 1 แผ่นมีผล 10 นาที เมื่อใช้ไปแล้วแต่ละแผ่นจะรีโหลดใหม่ทุก 5 นาที

2. ยันต์สี่เหลือง - 10 แผ่น รักษาแผลกล้ำเนื้อฉีกขาด, แผลตื้นพื้นทางทั้งหลาย รีโหลดใหม่ทุก 10 นาที ต่อ 1 แผ่น

3. ยันต์สีดำ - 7 แผ่น รักษาอาการบาดเจ็บจำพวกกระดูกหัก รีโหลดใหม่ทุก 20 นาที ต่อ 1 แผ่น

4. ยันต์สีเขียว - 5 แผ่น รักษาอาการบาดเจ็บภายในทุกประเภท, รวมถึงปวยไส, ดิดพิษ ฯลฯ
รีโหลดใหม่ทุก 30 นาที ต่อ 1 แผ่น

5. ยันต์สีแดง - 3 แผ่น รักษาแผลจรรยาทุกประเภทได้ชนิดหายหมดจด มีผลทันทีที่แปะ แต่ผลข้างเคียงคือจะย้ายบาดแผลผู้บาดเจ็บมาไว้ที่ตัวผู้ใช้เอง สามารถแปะทับซ้อนมากกว่า 1 แผ่นได้ トラบไคที่ร่างกายของผู้ใช้รับไหว หากผู้ใช้รับไม่ไหว เอฟเฟกต์จะถูกยกเลิกทันที

เมื่อใช้ไปแล้วจะรีโหลดใหม่ภายใน 5 วัน

*หากนำยันต์แปะล้อมรอบบริเวณก็สามารถประยุกต์เป็นอาณาเขตฮิลล์หมู่ได้เหมือนกัน

-เจื่อนไช 1 ต้องแปะบนวัตถุที่ตั้งบนพื้นเท่านั้น เช่น เส้า, ต้นไม้, อื่นๆ วางบนพื้นหรือปาดขึ้นอากาศเปล่าๆ ไม่ได้ วางบนน้ำก็ได้เช่นกัน (ในกรณีคืบชันจะสร้างเส้าบุ๋ก ไม่ก็ใช้ไม้กระบองตัวเองมาปักแทนได้เหมือนกัน)

-เจื่อนไช 2 ทางอาณาเขตต้องใช้ 3 แผ่นเป็นอย่างต่ำ ผสมประเภทยันต์ได้

-ยันต์สามารถแจกให้คนอื่นได้ ใครจะใช้ก็ได้ ไม่จำเป็นต้องให้เขาเป็นคนขว้างหรือแปะให้เสมอไป

-การฮิลล์เดี่ยวย่อมมีประสิทธิภาพมากกว่าฮิลล์หมู่

เลเวล - Bishop

อื่นๆ -

-อาวุธประจำคือกระบองไม้

-แรงเยอะกว่าที่เห็น

-ถือคติว่ามีมือไว้รักษาเยียวยา เวลาต่อสู้เลยจะเน้นที่การเตะ (หวดด้วยไม้พลองไม่นับ เขาอ้างว่าไม้ได้ต่อยโดยตรง)

-ชอบต่อยศคน (aka. ประลอง, คู่ซ้อม) ชอบดูคนต่อยกันด้วย เสียมให้คนต่อยกันก็ดี

-ชอบกินซอฟต์แวร์คริมคู่กับฟริคาเคะ

-เวลาเจ็บตัวมักนึกเรื่องในอดีตออกแวนๆ เป็นภาพมัวๆ เพราะแบบนั้นเลยไม่ได้คิดอะไรมากเวลาโดนต่อย ดีไม่ดีจะเป็นฝ่ายทำซะเอง

-เสื้อคลุมตัวนอกมีช่องเก็บของด้านในเยอะ ถ้านักเรียนถามหาอะไรส่วนมากก็มีให้หมด จนชวนสงสัยว่าตกลงลี้หยางพกของไว้มากแค่ไหนกันแน่

-หลักการทำงานของยันต์ไม่มีอะไรมาก แต่เป็นการแบ่งพลังฟื้นฟูของลี้หยางให้ทุกคนได้ใช้ เพียงแต่จะฟื้นฟูได้มากหรือน้อยก็ขึ้นอยู่กับประเภทของยันต์นั้นๆ

-ไม่ชอบให้คนมานอนอยู่ที่ห้องพยาบาล เขาก็ว่าเตียงมีไว้สำหรับคนเจ็บจริงๆ เท่านั้น

[-CV](#)

อัลบั้มตัวละคร -

ทวีตเตอร์ตัวละคร - @Liyang_ELN

ช่องทางติดต่อผู้ปกครอง - Mingmongkon Chen

การ์ดตัวละคร - (ยังไม่ต้องใส่รูปส่วนนี้)